

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F. — Nr 7

IN NEDERLAND 60 Cts

32 KLEUR-BLADZIJDEN

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL :

DANK U, COMMANDANT CARTER

VERENIGDE STATEN

NEW LONDON

SAN FRANCISCO

N

Attanasio

DANK U, COMMANDANT CARTER !

Een volledig verhaal door D. ATTANASIO

Verdorie ! « Volgens het reglement moet de officier zelf zijn reis betalen, en zijn onkosten indienen bij zijn aankomst »... Denken die kerels dan, dat ik dat ook niet wist ?... Wat een schurk !...

Joe richt zich vervolgens rechtstreeks tot de minister van landsverdediging, en verklaart hem zijn moeilijke financiele toestand. Resultaat : hij ontvangt een blaam, en het formeel bevel zich onmiddellijk op weg te begeven !...

Goed !... Als u de zaak zo ziet, mijnheer de minister, zullen we de zaak op onze manier oplossen...

En Carter neemt een kranig besluit...
Wat schik je te doen, Joe ?
Ik ga te voet !...

Volgens de bewoordingen van mijn marsbevel moet ik het marinecommando voortdurend op de hoogte houden van mijn verblijfplaats, en daarbij staat er niet eens vermeld tegen wanneer ik te San Francisco moet aankomen... Wie laatst lacht, best lacht !...

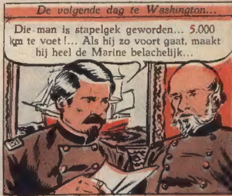

En luitenant Carter trekt zijn gala-uniform aan, en maakt zijn reiszak klaar...

Op 25 augustus 1870 bij dageraad..
Vijf duizend kilometer te voet. Wat een kerel !
We laten het aan ons hart niet komen, hoor jongens !..

Bij het vallen van de nacht heeft Carter een klein stadje bereikt met name East Haddam...
Excuseer, mevrouw, zou u me kunnen zeggen waar het postkantoor is ?

Tien minuten later...
Zou u dit telegram willen zenden naar het Marinecommando te Washington
Ja zeker, mijnheer !

« Uitvoering bevel RZ/402 Stop Luitenant Carter te voet op weg naar San Francisco Stop Ik zend u dit telegram om u mijn positie mee te delen Stop Heb vandaag 35 km afgelegd Stop Slaap in hooischuur Stop »... Wel verdorie !... Die is goed !...

De volgende dag te Washington...
Die man is stapelgek geworden... 5.000 km te voet !... Als hij zo voort gaat, maakt hij heel de Marine belachelijk...

En intussen trekt Carter steeds vrolijk verder !...

Plotseling...
Een schip in het gezicht ! Ik vraag een plaats aan boord...

Carter bemerkt dan pas dat de wagen een kwalijk ruikende vracht vervoert...
Mest ! We mogen niet te moeilijk zijn... Mag ik mee rijden, mijnheer ?

Joe installeert zich naast de boer, en knoopt een gesprek aan...
Zo, u trekt te voet door het land, mijnheer ?...
Ja, ik heb zelfs niet eens een paard !...

Ha, u weet toch met paarden om te gaan ?... Zou u de teugels niet willen vasthouden, terwijl ik een dutje doe ?...

Ja, maar... Ik ken de weg niet...
Trek u dat niet aan, mijn paard Slim kent hem wel !...

Enkele minuten later..
Juu, Slimmeke !...

En twee kilometer verder kruist een wagentje de mestkaar...
Wel lieve hemel ! Een marine-officier die met een mestkar rijdt ! Dat heb ik nog nooit gezien !...

En de man met het wagentje maakt rechtomkeer...

Excuseer me luitenant... Waarom rijdt u met een mestkar ?
Wat gaat u dat aan, burger ?...

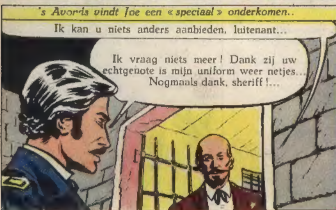

Dat gaat me zeker aan ! Ik ben generaal Hawkins, adjunct-stafchef !...

En Carter gaat in houding staan...
Scheepsluitenant Joe Carter ! Tot uw dienst, generaal !...

Op dat ogenblik wordt Slim door een wesp gestoken...
BZZZZZZ

En dan gebeurt de ramp...
Hé, knol !...

Slim slaat op hol...
Wel, nu loopt het de spuigaten uit... Ik zal een gepeperd rapport opstellen !...

's Avonds vindt Joe een « speciaal » onderkomen..
Ik kan u niets anders aanbieden, luitenant...
Ik vraag niets meer ! Dank zij uw echtgenote is mijn uniform weer netjes... Nogmaals dank, sheriff !...

Intussen te Washington...
« In de gevangenis. Inwoners van Litchfield vinden het nogal erg democratisch dat een commandant van de marine te voet gaat. Hier koop ik een huis, wanneer mijn onkostenrekening, die ik drie jaar geleden indiende, zal vereffend zijn !... »
Ha, die rakker, dat is goed !
3

Op 30 augustus in 1870 doet luitenant Carter een triomfantelijke intrede te Albany...

Volgende week : LASSIE

ONDER ONS VERMA

JULLIE KRIJGEN HET WOORD

IK heb tijdens de jongste weken talrijke brieven gekregen van lezers die me verzochten onze rubriek JULLIE KRIJGEN HET WOORD weer op te nemen. Jullie herinneren zich nog wel, dat we deze suksesreeks hebben moeten onderbreken bij gebrek aan plaats. Met genoegen zullen al deze correspondenten, en tevens heel wat andere Kuifjeslezers, vaststellen dat we de rubriek in dit nummer opnieuw opnemen. Hier stellen we dus een EERSTE VRAAG DIE BINNEN DE ACHT DAGEN MOET BEANTWOORD WORDEN :

WELK BEROEMD PERSONAGE ZOU JE LIEFST WILLEN ZIJN EN WAAROM?

De antwoorden mogen niet langer zijn dan tien regels en moeten voor dinsdag 19 februari 1957 in ons bezit zijn. De interessantste inzendingen zullen we in een van onze volgende nummers publiceren. Vergeet vooral niet je volledige naam, voornaam en adres op je brief te vermelden.

Vooruit, vrienden, ik verwacht een berg inzendingen !

Kuifje

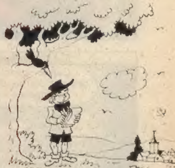
Yvette Van Franken, 65, rue Charles-Quint, Bruxelles 4, zoekt een pennevriendin van 14 à 16 jaar in het buitenland.

Johan Buyse, Mariastraat, 7, Brugge, zoekt een Franse correspondent. Johan is 15 jaar oud.

Marie-Louise Vandenwijngaerden 73, Vesaliusstraat, Leuven, interesseert zich voor muziek, lektuur en film en zou graag corresponderen met buitenlandse Kuifjeslezers in het Frans of in het Duits. Marie-Louise is 17 jaar oud.

Hedda de Budt, Korte Meer, 15, Gent, is 14 jaar oud en zou graag corresponderen met een Kuifjeslezer uit Frankrijk of Frans Zwitserland.

Hedda houdt van de natuur, fietsen, sport, film en jazz.

PRINSES PING-PONG IN HET ST-JAN BERCHMANS COLLEGE

OP donderdag 14 februari te drie uur geeft de alombekende poppenkast Pats in de nieuwe feestzaal van het Sint-Jan Berchmans college, Sterrenborgstraat, nr 8, te Antwerpen, een speciale opvoering van het suksesstuk « Ping-Pong de Chinese Prinses » met in de hoofdrollen Lambik en Jerom.

Inkom : 12 F. per persoon (voor de jeugd) en 15 F. voor volwassenen. Onderwijzers en onderwijzeressen, leraars en leraressen hartelijk uitgenodigd.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Bernadette en Agnes de Laminne, Château de Tinlot, Soheit-Tinlot, respectievelijk 13 en 10 jaar oud zouden willen corresponderen in het Frans met lezers van hun leeftijd die houden van sport, lezen, reizen en postezegels verzamelen.

Guy Rensonnet, 50, rue Joseph Wauters, Verviers, zou postzegels willen ruilen. Men schrijve hem in het Frans.

NIEUWS UIT PORTUGAL

Antonio Setas schrijft me uit Porto (Prosit !) dat Kuifje veel sukses kent in zijn land. « In Portugal, en vooral hier te Porto, wordt het blad met veel entousiasme gelezen. 's Zaterdags rond drie uur rent steeds een hele bende jongens naar de boekhandel om er « Kuifje » te kopen. Ik heb met enkele vrienden op onze school een Kuifje's club gesticht, en we lezen eveneens al de albums van de Lombard Uitgaven », zo schrijft onze trouwe vriend Antonio !

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

VERSTROOID

Agent : Mijnheer de commissaris, die man heeft een auto gestolen.

Commissaris : Goed. Tast hem af.

★

HIJ HIELD ZIJN BELOFTE

Jan : Waarom doe je altijd je ogen toe als je bier drinkt ?

Frans : Omdat ik mijn vrouw beloofd heb nooit meer naar een glas bier te kijken.

(Mopjes ingezonden door Paul Peeren, van De Panne.)

★

HET EI VAN COLOMBUS

Meester : Wie was Colombus ?

Piet : Een vogel.

Meester : Hoe kom je daar nu bij ?

Piet : Wel, ik heb altijd horen vertellen over het ei van Colombus.

(Een mopje ingezonden door Hilda Wevers, van Mechelen aan Maas.)

— Pardon, mijnheer, het is vier uur in de morgen. Wilt u aan Jefke zeggen dat hij de zonsopgang zal missen!

Geschiedenis zonder woorden.

DE GOEDE BELONING

Een dame was haar hond verloren en, ontroostbaar over dit verlies, liep ze naar de plaatselijke krant om er in te laten aankondigen, dat zij twee duizend frank gaf aan diegene die haar hond terug bracht.

De volgende dag liep de dame weer naar de krant en zei tot een bediende :

— Ik wil de hoofdredakteur spreken.

— Die is er niet, mevrouw.

— Met zijn plaatsvervanger dan.

— Die is er ook niet.

— Dan met de plaatsvervanger van de plaatsvervanger.

— Die is er ook niet, mevrouw... Iedereen is weg om... uw hond te zoeken !

WAAROM ?

Henk : Meester, was de uitvinder van het metriekstelsel een eerlijk man ?

Meester : Ongetwijfeld, Henk.

Henk : We kunnen hem dus volledig betrouwen, meester ?

Meester : Ja, dat neem ik aan. Maar, waarom vraag je dat ?

Henk : Dan vraag ik me af, meester, waarom wij zijn berekeningen zo dikwijls moeten over doen ?

OP SCHOOL

Meester : Noem me eens een kort woord.

Rik : Sigaret, meester.

Meester : Dat woord is toch zo kort niet.

Rik : Misschien niet, meester, maar iedere keer als je er aan trekt verkort het !

(Een mopje ingezonden door Richard van den Bossche, van Wetteren.)

DE TEST VAN DE WEEK :

HEB JE EIGENLIEFDE ?

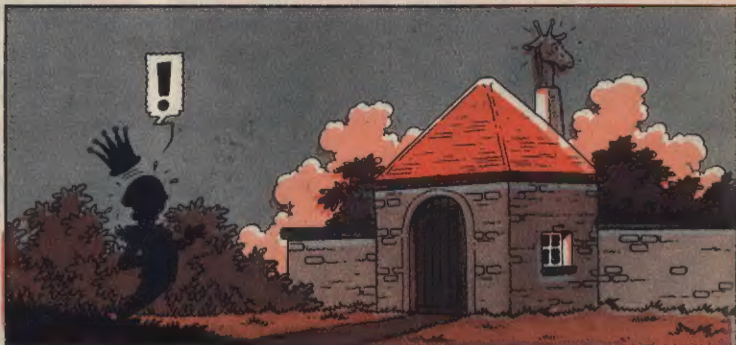
Eigenliefde betekent zich bewust zijn van zijn eigen waarde, maar dan in de goede zin van het woord. Het betekent niet dat men hoogmoedig is.

	Ja	Neen
1. — Heb je eigenliefde genoeg om zelf de oplossing van een vraagstuk te vinden, alhoewel je vriend bereid is ze je te geven ?	....	....
2. — Voel je je erg gekrenkt, wanneer men je in het publiek een verwijt maakt ?	....	....
3. — Wanneer je in een zeker vak zwak bent, span je je dan in, om ook voor dit vak een goede plaats te behalen ?	....	....
4. — Weiger je de hulp in te roepen van iemand die je vroeger heeft uitgescholden, alhoewel deze persoon de enige is die je helpen kan ?	....	....
5. — Wens je dat wat je begonnen hebt ook goed te beëindigen ?	....	....
6. — Verdraag je niet dat de « groten » je behandelen als het vijfde wiel van de wagen ?	....	....
7. — Weiger je te vragen, ontslaan te worden van de straf die je werd opgelegd ?	....	....
8. — Bezit je eigenliefde genoeg om de man, waarvan je een of ander voordeel verlangt, niet de mouw te strelen ?	....	....
9. — Wanneer je van uit de hoogte wordt behandeld, kan je dan tonen dat je werkelijk iemand bent ?	....	....
10. — Tracht je steeds en overal goed je plan te trekken ?	....	....
Totaal . . .	....	....

DE POSTILJON GEEFT JE HET ANTWOORD OP DE TEST

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Het Leven van KAREL DE GROTE

TEKST VAN CHAD VARAH — TEKENINGEN VAN NORMAN WILLIAMS

BIJ zijn dood verdeelde Pepijn de Korte zijn koninkrijk tussen zijn twee zonen Karel en Karloman. Deze laatste kreeg het zuidoosten, terwijl Karel het noordwesten ten deel viel. Om zijn rijk te regeren wordt Karel geholpen en gesteund door twaalf paladijnen. In Aquitania breekt een opstand uit en Karel heeft zijn broer gevraagd hem te helpen om de opstand te dempen.

Enkele dagen later..

Waar zijn je soldaten, Karloman? Wij moeten de opstand dempen!

Waarom « wij »? in jouw koninkrijk brak de opstand los, dus is het jouw plicht de rebellen te verslaan!

Pas op, Karel! Laat je niet doden want dan zou ik verplicht zijn over twee rijken te heersen!

Karel rukt dus alleen op...

We moeten er een eind aan maken. Geen medelijden met de opstandelingen!

Leve koning Karel!

Viktorie!

Chargeer!

Medelijden!

Wij geven ons over!

VLUCHT! VLUCHT!

Spaar me in naam van Christus!

Vermits je Christen bent, laat ik je het leven. Ga en zeg overal dat de Franken overwonnen!

Hunald, de chef van de opstandelingen wordt gevankelijk voor Karel geleid...

Ik ben in je macht. Dood me!

Jij bent monnik, ik ben koning en soldaat. Het was mijn plicht de opstand te dempen.

Je zult voortaan in een klooster leven en bidden voor de ongelukkigen wier dood je op het geweten hebt!

Karel schenkt het bezit van de opstandelingen aan de Franken. De vrede heerst weer in Aquitania. Een konflikt tussen hem en zijn broer Karloman wordt onvermijdelijk...

Een tijd nadien doet de koningin-moeder een voorstel aan Karel

Zou je geen Longobardische prinses willen huwen, Karel?

Karloman zou afzien van het plan me aan te vallen, indien ik zulks deed maar... ik houd niet van de Longobarden!

Ik zou willen dat je in vrede kon leven met Karloman... De dochter van de koning van de Longobarden is zeer mooi!

(Wordt voortgezet.)

KAPITEIN GRIJZEBAARD

DOOR RMacherot

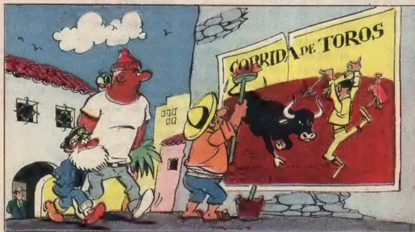

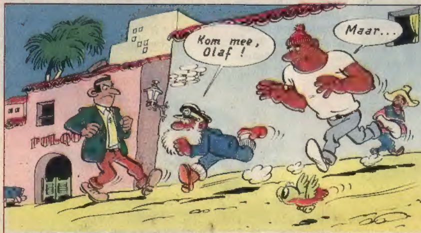

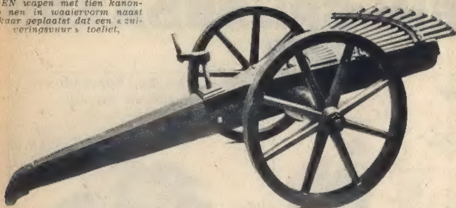

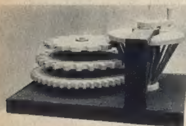
1. — EEN MACHINEGEWEER IN WAAIERVORM

EEN wapen met tien kanonnen in waaiervorm naast elkaar geplaatst dat een « zuiveringsvuur » toeliet.

AAN HET GENIAAL BREIN VAN LEONARDO DA VINCI ONTSPROTEN, NU VIER EEUWEN GELEDEN, TOESTELLEN WELKE DE MODERNE GELEERDEN THANS NOG VERBAZEN.

BIJ DE WIEG VAN DE MODERNE WE

2. — DE VERSNELLINGSDOOS

EEN toestel uitgevonden door Leonardo da Vinci om verschillende snelheden te creëeren, uitgaande van de rotatie van één tandrad. Drie schijven draaien tegelijkertijd doch met een verschillende snelheid.

DE dingen komen meestal niet vanzelf, ze groeien langzaam. Onze moderne wereld, de wereld van electriciteit, van plastic, van atoom en automatie kwam niet in een dag tot stand. Ergens begon het, ergens stond de wieg van die wereld. Vele van de moderne toestellen die we thans in hun volgroeide, in hun volmaakte vorm kennen, ontstonden in het geniale brein van Leonardo da Vinci. Je weet het, hij was schilder, beeldhouwer, architect, dichter, komponist, matematicus, ingenieur, opticus, anatomist, botanicus, geograaf en cartograaf. Zijn rusteloze geest was steeds op zoek naar nieuwe wegen.

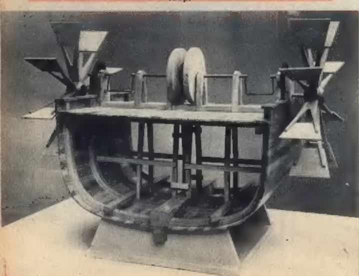
LEONARDO DA VINCI werd geboren op 15 april 1452 en bracht zijn jeugd door in Florence, toen een centrum van kunst en kultuur. Niet alleen de kunst trok hem aan, maar ook en misschien vooral, de mens en de natuur. Daarnaast alles wat praktisch was en de mens van nut kon zijn. Hij bouwde verdedigingswerken, kanalen, sluizen, ontwierp de plannen voor moderne steden en observeerde geduldig de vlucht van de vogels om te weten « hoe » zij vlogen. Tijdens z'n gevuld leven werkte hij voor de hertog van Milaan, voor de Republiek van Venetie, voor de Medici, voor Paus Leo X en ten slotte voor Frans 1, koning van Frankrijk. Hij stierf te Amboise aan de Loire in 1519.

De grote geleerde stelde zijn ontdekkingen nauwkeurig te boek en gaf uitvoerige beschrijvingen van zijn experimenten, opzoekingen en berekeningen. Hij liet merkwaardige schetsen na en schreef van rechts naar links. Spiegelschrift dus en om het te ontcijferen, moet je een spiegel hebben. Het werk van Leonardo da Vinci omvat vele boekdelen. Hier zie je dan enkele maquetten. ge-

3. — HET STOOMKANON

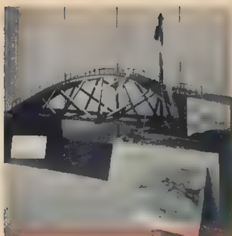
DE ziel van het kanon werd op een hoge temperatuur gebracht door gloeiende kolen. Het water werd er naartoe gevoerd langs een sluisdeur. Het verdampte ogenblikkelijk, veroorzaakte een sterke drukking en deze drukking stuwde het projectiel uit de loop.

4. — SCHIP MET SCHOEPRADEREN

EEN toestel om het schip mechanisch voort te bewegen. Het schoeprad moest echter met de hand gedraaid worden.

6. — EEN DRAAIBRUG

DEZE brug, bestemd om een versterkt eiland met het vasteland te verbinden, kon gedraaid worden

RELD

7. — DE CRIC

DE voorloper van de moderne crics die wij thans kennen. Iedereen heeft al wel eens een auto-cric in de hand gehad

kozen tussen de vele machines en instrumenten uitgevonden door Leonardo da Vinci.

De maquetten werden uitgevoerd naar de plannen van de beroemde ingenieur en men kan ze bewonderen op een tentoonstelling die door Europa reist. Ze geven je reeds een klein idee van de universele geest die da Vinci was.

5. — DE EERSTE AUTO

DIT primitief houten rijtuig werd voortbewogen door veren. Het was de eerste wagen mechanisch op gang gebracht Men weet niet of hij ooit werd gebouwd Het verkleind model, gebouwd naar de plannen van da Vinci, rijdt echter.

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

EEN PRAATJE OVER DE DAVIS BEKER

BIJ tennis hoort zon. Het wordt gewoonlijk en misschien ook wel het liefst gespeeld buiten en bij mooi weer. De liefhebbers beoefenen deze sport echter ook in de winter op de overdekte courts. Voor diegenen die in nationale of in internationale competities wensen mee te spelen, is het vanzelfsprekend noodzakelijk ook in de winter tennis te spelen

Heel wat puike tennisspelers wensen dit jaar mee te dingen voor de beker van de koning van Zweden, zodat men deze prijs bijna de Davis Beker van de winter zou kunnen noemen.

Onze landgenoot Philippe Washer in actie.

Tennis is eigenlijk geen sport meer van liefhebbers. Natuurlijk maakt men nog onderscheid tussen de **beroepsspelers** en de **liefhebbers** maar dat is komedie ! De enen worden officieel betaald, de anderen krijgen vergoeding van onkosten; dat is het énige verschil Sedert lang vraagt men om deze termen af te schaffen want, zowel onze liefhebbers als onze beroepsspeler, zouden er alle belang bij hebben moesten ze de handen in elkaar leggen en hun krachten samenbundelen. De Internationale federatie van Lawn-tennis wenst hier echter niets van te horen.

Dat is natuurlijk het goede recht van deze heren

Tot nog toe werden de wedstrijden voor de Beker van de koning van Zweden in de beste sportieve geest gespeeld Dit jaar echter deed er zich tijdens de match Zweden-Belgie een ongelukkig incident voor

Onze landgenoot Philippe Washer leidde in de 3e set met 5 spelen tegen 2.

Toen fluisterde de kapitein van de Zweedse spelers iets in het oor van de rechter-arbiter (zo wordt althans gezegd)

Wat hij zei, kon niemand verstaan maar nadien begon de arbiter de « fouten met de voeten » die Washer maakte onverbiddelijk te b e s t r a f f e n . Dit gebeurde elf keren in drie spelen

Ten slotte won Davidson met 7 tegen 5. Washer gaf het op. Het speet hem dat hij zijn service niet anders geven kon en vermits hij zijn service sedert vele jaren op deze wijze geeft is het wel een beetje l a a t om nog te veranderen .

We weten dat Philippe W a s h e r een perfecte service heeft en we menen dat het hier alleen ging om een maneuver van de Zweden.

We vinden dat heel erg jammer want de Skandinaven zijn over het algemeen zeer sportief en zeer eerlijk Het ware te wensen dat de volgende wedstrijden, en dit geldt niet alleen voor tennis, zouden gecontroleerd worden een neutraal scheidsrechter d.w.z door een s c h e i d s r e c h t e r die noch tot de ene noch tot de andere ploeg behoort

★

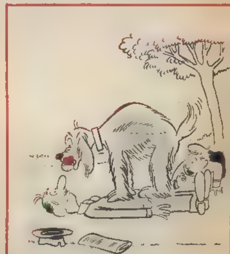
DE SNELSTE RENNERS

Armin von Büren legde in het sportpaleis van Antwerpen één kilometer af in 1' 03" 2/10 In 1956 in Zurich deed hij er 1' 01" 6/10 over.

S. Patterson te Brussel in 1953 : 1' 02" 4/10

A Van Vliet, Antwerpen, 1954 : 1' 03" 4/10.

G Peters te Brussel in 1944 : 1' 03" 2/10

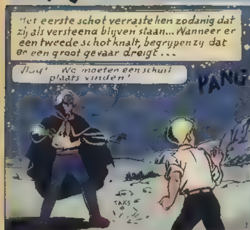

— Speel met de bal, Mr. Gate ! Hij wil alleen maar met de bal spelen !

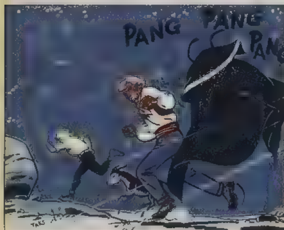
HET GEHEIM VA

Een nieuw avontuur van Pom en Teddy met tekst en tekeningen van Fr. Craenhals

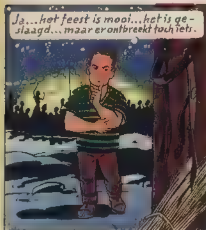

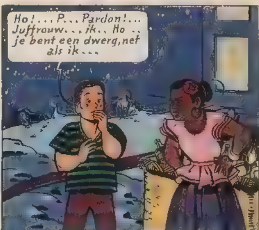

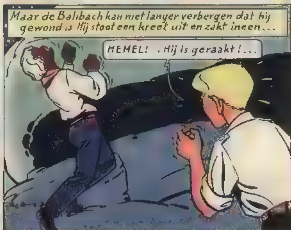

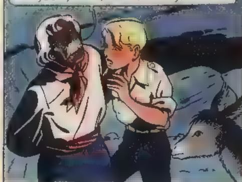

N BALIBACH

De leider van de Zigeuners vertelt aan Teddy de geschiedenis van zijn volk. Er weerklinkt een schot .

We mogen hier niet langer blijven...de wonde moet verzorgd worden..

Misschien is de schurk intussen gevlucht..

hij 's dus nog steeds in de buurt...

AAI!.

KETS

Je mag je niet langer aan het gevaar blootstellen, kind... Het is moeilijk te ontsnappen aan een slechte geest..

Hij zal steeds om ons heen sluipen... alles is verloren...

Kijk naar de kloof in de uitgedroogde grond... Je bent lenig, zij kan door die kloof kruipen tot je buiten het bereik van die bandiet bent...

Wacht tot je ... bent om je ezel te roepen, ... niet in gevaar..

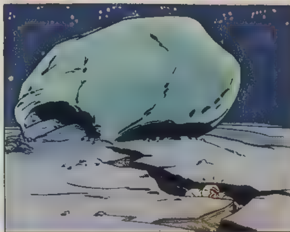

JE BEGRAVEN. NEEN!...

Toch, je laat alleen mijn aangezicht bloot zodat ik kan ademhalen...en luister nu goed...als je mijn zoon ziet, zeg hem dat hij het plan van het "Groot Geheim" vindt onder de zestiende sterrestraal...

(1) God zal ons niet verlaten

(Wordt voortgezet)

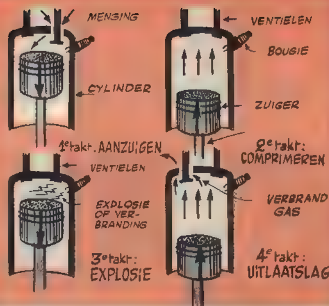
DE AUTO VAN BINNEN BEKEKEN

JE hebt de motorkap van een auto al vaak open gezien en het is mogelijk dat een motor voor jou geen geheimen meer heeft. Misschien zijn er echter nog enkele jongens die verloren lopen in het binnenste van de auto en daarom hier een paar woorden uitleg.

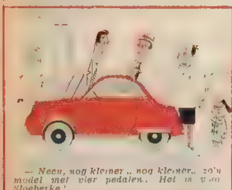

● **DE CYLINDER:** Het is een cylindervormig stuk, waarin een **zuiger** op- en neer beweegt. De kulas of **cylinderkop** is volledig afgesloten. De explosie van de gassen gebeurt in de **verbrandings-** of **explosiekamer.** Het op- en neer gaan van de zuiger wordt in een rotatie-beweging omgezet door de **drijfstang,** waarvan de voet geartikuleerd is, rond de **krukpen** van de **krukas.**

● **DE CYLINDERINHOUD:** De beweging van de zuiger in de cylinder bepaalt een volume. Dit volume hangt af van de **boring** (de diameter van de cylinder) en de slaglengte (de afstand door de zuiger in de cylinder afgelegd) van de zuiger. Men moet boring en slaglengte kennen om het volume, door de zuiger in de cylinder afgedrukt, te berekenen. De inhoud van één cylinder is, vanzelfsprekend, te vermenigvuldigen met het aantal cylinders dat de motor bevat om de volledige cylinderinhoud te kennen. Een 4 PK Renault heeft een cylinderinhoud van 747 cm3 of 4 cylinders van 187 cm3. Een motor met grote cylinderinhoud verbruikt méér dan een motor met kleine cylinderinhoud en dit bij gelijke snelheid. Er zijn echter uitzonderingen.

ZO WERKT EEN VIERTAKT-MOTOR

— *Neen, nog kleiner .. nog kleiner.. zo'n model met vier pedalen.. Het is van Sloeberke!*

● **HET AANTAL OMWINDINGEN:** Het aantal omwindingen is gelijk aan de **snelheid** waarmee de motor draait d.w.z. aan het aantal toeren die de krukas per minuut doet. Een motor ontwikkelt een grotere kracht al naar gelang hij vlugger draait.

● **DE KRACHT VAN DE MOTOR:** De kracht van de motor is een van de belangrijkste (zo niet hét belangrijkste) van een auto. Men spreekt over het **fiscaal vermogen** (of kracht) van de motor — en deze wordt bepaald door de cylinderinhoud — en van het **effectief vermogen** d.w.z. de kracht die de motor ontwikkelt wanneer hij het hoogst aantal omwindingen maakt. Fiscaal en effectief vermogen worden uitgedrukt in paardekracht. PK.

Een PK. = 75 kilogram-meter per sekonde of de kracht (energie) die vereist is om in één sekonde op één meter hoogte een gewicht van 75 kg op te tillen. Een 2 PK. Citroën ontwikkelt 12 PK. Een Ford Thunderbird 203 PK.

De motor geeft zijn hoogste rendement niet wanneer hij het grootste aantal omwindingen maakt. De motor geeft zijn hoogste rendement wanneer hij een minimum aan brandstof verbruikt voor een bepaalde afstand. Het aantal omwindingen ligt op dat ogenblik op ongeveer twee derde van het hoogste aantal toeren dat de krukas maken kan.

(Wordt voortgezet)

OPERATIE WAAGHALS

Hilary en Ken Dolan verborgen zich in een goederentrein, maar werden ontdekt. Een paar werklui [illegible]

DE ONBEKENDE OP HET TERRAS

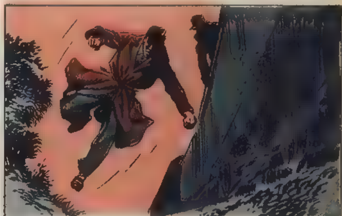
(73) KEN had de deur van het kantoortje reeds opengeworpen en rende als een gek naar buiten. Hij werd op de hielen gevolgd door Hilary Zodra ze van hun eerste verrassing bekomen waren, zetten de werklui de achtervolging in. Gelukkig voor de vluchtelingen was het station slecht verlicht en zo konden ze, zonder gehinderd te worden, een plaats bereiken waar het volledig duister was. Hun achtervolgers waren in alle richtingen gelopen, maar zij verloren heel spoedig het spoor van de twee Britten

(74) WAT gaan we nu doen ? » vroeg Hilary. « Terug in de wagen kruipen waar we daarnet werden uitgegooid », antwoordde Ken Dolan, dat is immers de enige plaats waar men ons niet meer zal zoeken. Hilary knikte bevestigend Enkele minuten later lagen zij reeds tussen de balen en hadden het zeildoek weer strak boven de wagon gespannen Zij luisterden scherp toe, zonder iets te kunnen zien. Men zocht hen nog steeds, dat hoorden ze..

(75) DE spoorwegbedienden liepen nog steeds in alle richtingen en riepen nu en dan elkaar toe dat ze niemand vonden.. Het duurde nog enkele minuten, dan werd alles weer stil. Het was een drukkende stilte De stilte voor de storm... « Ze zijn er nu van overtuigd dat we er in slaagden uit het station te komen. We moeten geduld hebben, die trein zal wel eens vertrekken ». De woorden van Hilary waren nog niet koud of ze voelden een hevige schok De lokomotief werd aan de goederenwagens gehecht

(76) HET was iets na middernacht toen ze Graz naderden Ken en Hilary hadden het zeildoek opgelicht en wachtten tot de trein zijn vaart zou vertragen om af te springen. De trein ging nu de laatste bocht in alvorens het station binnen te lopen en remde. « Daar gaan we dan », zei Ken en gaf meteen het voorbeeld. Hilary volgde hem zonder aarzelen. Een ogenblik later zaten ze gehurkt achter de spoorlijn en keken hoe de trein, die eindeloos leek, langzaam voorbij rolde

(77) PAS toen het rode licht helemaal in de nacht was verdwenen, stonden ze op. We moeten nog op twee of drie kilometer van de stad zijn. Dat is een half uur marsjeren. Toen ze te Graz toekwamen, waren er nog veel mensen in de straat. Ze keken eerst of hun uiterlijk en hun kleding niet al te veel geleden hadden onder de laatste avonturen en liepen dan ieder langs een verschillende weg naar het terras van een groot café. Daar zouden ze elkaar opnieuw treffen

(78) KIJK of er geen kapsalon meer open is, zei Ken tot Hilary, en laat je scheren. Ik van mijn kant, hoop er ook een te ontdekken » Toen Ken een half uur later voor een glas bier zat, zag hij Hilary in de verte met een fris geschoren gelaat afkomen Hij zette zich op het andere eind van het terras neer. Ken glimlachte. Hij vermoedde niet dat een man, die binnen in het café zat, hem reeds een ruime poos aandachtig gadesloeg Eindelijk stond deze onbekende man op en liep met besliste stap naar

EEN VERHAAL VAN Y

Ik had

DE man die in het midden van de marktplaats van het stadje stond moest de vijftig al ruimschoots voorbij zijn, maar wekte de indruk nog kloek en gezond te zijn. Hij droeg een rozerood truitje en een zwarte broek en spande de armspieren zodanig dat enkele omstaanders goedkeurend mompelden. Hij greep een hoefijzer en opende het met de hand, dan plooide hij enkele grote nagels alsof het strohalmen waren. Hier en daar klonk er bravogeroep, maar heel veel entoesiasme kon de man niet wekken. Iedereen had die kunstjes al wel eens gezien...

EEN mooie, zwarte hond die geen oog van zijn meester afsloeg, nam een oud bolhoed in de muil en liep daarmee het rijtje nieuwsgierigen af. De meesten draaiden zich haastig om en liepen huistoe, zodat er slechts enkele geldstukken in de oude hoed vielen... De man veegde het zweet van het voorhoofd, knoopte een geruite halsdoek om en trok zijn jas aan.

— Kom, Tom, zei hij tot zijn hond, we gaan elders werken. Hier moedigt men de kunstenaars niet erg aan. Kom, m'n beste vriend, we gaan.

Net op het ogenblik dat de man zijn spullen bij elkaar pakte, kwam de veldwachter de markt opgewandeld.

Hij keek naar de hercules en vroeg:

— Wat doe je hier, mijn beste man, mag ik even je patent zien?

De eenzame foorkramer tastte in zijn zakken en haalde daar uiteindelijk een vuil en verfomfaaid stukje papier uit. De veldwachter bekeek dat vodje papier met erg kritische blik en zei eindelijk:

— Je heet dus Janus Grootjans. Hou je mij misschien voor de gek? Dat patent is reeds meer dan één jaar vervallen. Wist je dat niet? En heb je een medaille voor je hond? Neen, natuurlijk ben je ook vergeten de taks voor je hond te betalen!

— Ik geloof, stamelde hercules schuchter, dat ik thuis ergens een medaille moet hebben.

— Dat dacht ik al, riep de veldwachter, thuis heb je een medaille en die is beslist ook van het vorig jaar. Kom, ga met mij mee naar het kommissariaat.

De man volgde de veldwachter gewillig en zijn kleine, zwarte hond kwam achteraan. Hij kon aan de kommissaris niet zeggen waar hij woonde om de eenvoudige reden dat hij sedert lang geen dak meer boven zijn hoofd had en nu eens in een schuur of in een stal, dan weer onder een brug sliep.

Hij werd voor landloperij opgesloten en zijn hond werd afgeleverd aan de dierenbescherming.

Janus moest acht dagen zitten en nadien gaf de kommissaris hem de raad zo vlug mogelijk ergens een onderdak te zoeken, daar hij anders opnieuw zou opgepikt worden en de straf dan zwaarder zou zijn.

Dit scheen op de arme man echter niet veel indruk te maken.

Het enige wat hem interesseerde was zijn hond, de trouwe vriend waarmee hij nu al zovele jaren lief en leed had gedeeld

Men gaf hem het adres van de dierenbescherming en vol moed trok hij er op af. Het werd een bittere teleurstelling want, om de hond te krijgen, moest hij de onderhoudskosten van acht dagen en bovendien dan nog de taks betalen.

Janus had geen rode duit en hij kreeg zijn hond niet.

Hij ging naar de markt in de hoop daar voor een of andere marskramer te mogen werken. De vroegmarkt was reeds ten einde maar gelukkig vond hij nog een oude vrouw die hem in dienst wou nemen om haar groenten en fruit op- en af te laden en met de stootkar te rijden. Als enig loon kreeg hij wat drinkgeld, een bord soep, en mocht hij 's nachts in de schuur slapen op een hoop zakken. Iedere morgen trok hij nu met de oude vrouw naar de markt. Ens daar trachtte hij nog voor enkele andere verkopers te werken en al het drinkgeld dat hij kreeg spaarde hij zorgvuldig

Het gedacht dat hij zijn trouwe vriend spoedig zou kunnen afhalen gaf hem moed en hoop.

Na twee weken kon hij zijn droom eindelijk verwerkelijken en 's middags, na z'n werk op de markt, liep hij met grote stappen naar het huis van de dierenbescherming.

— Mijnheer, zei hij tot de bewaker, ik heb het geld voor mijn hond Waar is hij? Ik neem hem dadelijk mee.

een trouwe vriend...

De bewaker herkende Janus onmiddellijk maar op het ogenblik dat hij de zwarte hond wilde halen aarzelde hij...

— Wel, zei Janus, kan ik hem nog niet krijgen?

— Ja, mijnheer, toch wel, maar... maar je hond is niet meer hier. Je kom juist vier en twintig uren te laat. Wij houden de dieren hier slechts twee weken, nadien worden zij op een zachte manier aan hun einde gebracht, tenzij er een liefhebber voor hen komt opdagen.

— Je bedoelt toch niet dat je mijn hond hebt gedood?

Janus was lijkbleek geworden en de bewaker was er erg mee begaan.

— Kom, zei hij, zo erg is het nu ook weer niet. Er kwam een heer bij ons vergezeld van een kleine jongen. De jongen mocht een hond uitkiezen en zijn blik is op die van jou gevallen... Zij hebben de rekening betaald en zijn ermee weggegaan. Wees gelukkig, want je hond zal het werkelijk goed hebben, geloof mij. Op dit ogenblik zit hij met een goed gevulde maag en mooi gewassen en geborsteld op een fluwelen kussen!

Janus scheen het niet meer te horen, hij staarde in de verte en je kon het hem aanzien dat hij veel verdriet had.

Hij had immers zijn enige vriend, zijn enige troost verloren.

★

ER waren in de stad vele honden en het zou wel moeten lukken dat hij zijn eigen trouwe vriend nog ooit zou weerzien. Moest hij zijn hond terugvinden zou dat niet veel baten vermits deze nu een wettige eigenaar had, een eigenaar die een medaille voor hem had betaald!

★

HET was een donkere dag in de maand november.

Een loodgrijze hemel hing laag over het land en het regende nu en dan.

Met de handen diep in de zakken van zijn versleten overjas, liep Janus langs de oevers van de stroom en keek naar de schepen die voorbij voeren. Plotseling weerklonk er een snijdende kreet op het water, dan hoorde hij gillen:

— Hulp! Hulp! Mijn kind is in het water gevallen.

Enkele mensen leunden over de brug. Van een van de schepen, die daar voor anker lagen, was er inderdaad een klein meisje al spelend in het water gevallen. Het kind werd meegesleept met de stroming. Haar breed geplooid rokje bolde in de wind en zo dreef het kind gelijk een ballon over het water. Janus aarzelde geen ogenblik. Hij sprong met kleren en al aan in de stroom. Na enkele meters voelde hij dat het erg moeilijk zou wezen bij het kind te geraken, want zijn kleren, doortrokken van het nat, wogen loodzwaar en trokken hem naar de diepte. Hij verdubbelde zijn inspanning en naderde het kind. Na een bijna bovenmenselijke strijd met de sterke stroming gelukte hij er in de kleine drenkelinge te grijpen. Zij bevonden zich nu samen ongeveer in het midden van de stroom. Het meisje spartelde en het was voor Janus geen gemakkelijke taak haar mee te sleuren en haar hoofdje boven water te houden. Zijn oren suisden en er kwam een sluier voor zijn ogen

Nochtans hield hij moedig vol.

Eensklaps dook er vlak naast hem een zwarte hond op en herkende hij de twee trouwe ogen van het dier.

Het was zijn hond, het was Tom, die bij toeval met zijn nieuwe meester langs de oever wandelde en gezien had dat zijn oude trouwe vriend in nood verkeerde. De hond greep Janus bij de jaskraag en hielp hem aldus het hoofd boven water te houden. Daar waren nu ook reeds enkele schippers die een reddingsboei uitwierpen en de moedige man en de kleine drenkelinge aan wal trokken.

De man en het kind waren gered. Terwijl de moeder haar kind omhelsde en in een warm deken wikkelde, wendde Janus zich tot zijn oude vriend:

— Mijn beste dier, mijn goede trouwe Tom, zei hij, terwijl hij het dier dat droop van het water streelde.

— Kent u mijn hond? vroeg toen een heer. Hij heet Black en ik heb hem nu sedert zes maanden. Het is een goed en mooi dier.

Toen vertelde Janus heel zijn geschiedenis.

— Zoekt u nog steeds werk en onderdak? vroeg de heer. In dit geval kunt u met mij meegaan. Ik heb iemand nodig die wat in de tuin kan werken. U kan bij mij inwonen en zo bent U dan weer samen met uw goede trouwe hond. Twee trouwe en dappere vrienden mag men niet van elkaar scheiden.

WETENSCHAP ① EN AVONTUUR

EEN BLIK IN HET HEELAL

TOEN het viermotorig toestel met zijn bemanning van de Bermuden opsteeg was iedereen zich bewust van het gevaar. Nu zitten ze er te midden in. Grote onheilspellende wolken komen van alle kanten opdagen en daartussen zweeft het zware vliegtuig als een nietige kever, gevangen onder een geweldige loden koepel. Ondanks alle moeilijkheden vervolgt de B29 dapper zijn weg en klieft door de reusachtige, beweeglijke grijze muur.

Aan boord van het vliegtuig werkt de bemanning in koortsachtige haast. Men neemt de snelheid van de wind op, controleert de atmosferische drukking, berekent de snelheid van de cycloon. De B29 vliegt in het hart zelf van die cycloon en geeft alle inlichtingen omtrent deze door aan de radio van Miami, het centrum dat werd opgericht om de orkanen tijdig te zien naderen en de bevolking langsheen de kust te verwittigen Alle maatregelen om de kust te beschermen en de bevolking te verwittigen kunnen meestal tijdig genomen worden Dit belet niet dat er door de tornado's die van de Antillen komen, heel vaak enorme schade wordt aangericht en er ook dikwijls slachtoffers te betreuren zijn

HIER krijgen we dan een ander fenomeen, een waarmee Dan Cooper aan boord van zijn « Blauwe Driehoek » reeds afrekende. Ondanks het feit dat zijn statoreactors op volle kracht werkten bleef hij onbeweeglijk in de lucht hangen. Dit betekende de aanwezigheid van een « jet-stream ». De jet-streams zijn geweldige winden die rond onze aarde waaien op een hoogte die schommelt tussen 10.000 en 12.000 meter. Zij kunnen een snelheid van 900 km per uur bereiken. Voeg de wolken bij de jet-streams en bij de orkanen en je krijgt een klein beeld van onze atmosfeer.

DE atmosfeer of dampkring is het luchtdek dat onze aarde omgeeft en dat vijf miljoen miljarden ton weegt Deze dampkring bevat de zuurstof die we nodig hebben om te leven Boven de zes duizend meter is de zuurstof te gering voor de mens. Men moet al flink gehard zijn om tot op deze hoogte te kunnen klimmen. Hilary en Tenzing zouden nooit op de kruin van de Everest zijn geraakt zonder zuurstofapparaten. Op vijftien kilometer boven de aarde begint de stratosfeer Dat is de deur naar de oneindige ruimte Wat weet je over deze eindeloze donkere ruimte? Iets meer indien je de volgende plaat leest! ..

A. WEINBERG

Wordt voortgezet

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE TWEE GEZICHTEN VAN KID ORDINN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

De sheriff verneemt dat de man, die hij voor Kid aanzag, niemand minder is dan Viva Patata !

Ken je reeds de albums « Kid Ordinn komt in opstand » en « De Zonderlinge ...

nze tekenfilm voor alle jongens va

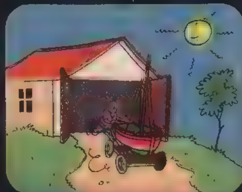

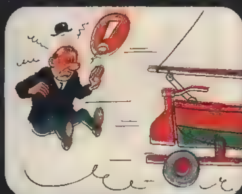

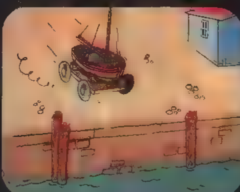

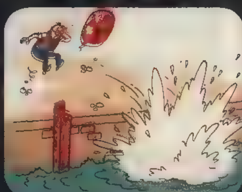

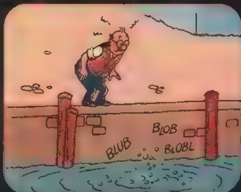

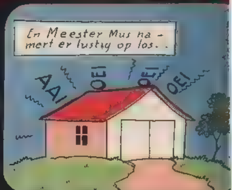

7 tot 77 jaar en ... de anderen!

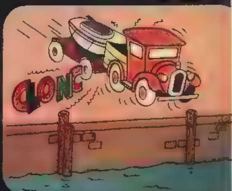

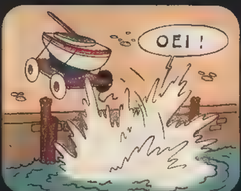

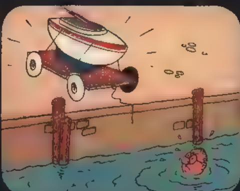

WAAROM WAS DE KAT VOOR DE EGYPTENAREN EEN HEILIG DIER ?

DE kat is het oudste huisdier van Afrika. Vier duizend jaar geleden werd zij in Egypte als een heilig dier vereerd, na haar dood gebalsemd en als een mummie in een graf gelegd. In Bubastis, een stad in de Nijldelta die aan de maangodin was gewijd, hebben de oudheidkundigen duizenden kattenmummies ontdekt. Het komt ons erg zonderling voor dat de Egyptenaren de kat vereerden. Daarvoor moet er

toch een reden geweest zijn en die reden is heel eenvoudig : de kat was nuttig ! Egypte is het kind van vader Nijl en van het water van deze stroom, hangt het wel en het wee van heel het land af. In de vette jaren als al de graanschuren vol waren, wisten de Egyptenaren dat de magere jaren onafwendbaar zouden volgen en men met het kostbare graan zeer spaarzaam moest omspringen. Men moest vooral verhinderen dat de ratten en de muizen het graan zouden opeten, en de beste wachter bij de graanzolder was de **kat**. De overheid drukte de Egyptenaren dus op het hart, de kat te beschermen. Heel veel indruk maakte dit blijkbaar niet, want de graanvoorraden werden ieder jaar lelijk aangetast door muizen en ratten en ieder jaar werden er honderden katten geslacht en in de braadpan gestopt. De priesters, die de heersende klasse vormden, waren eigenaars van grote graanvoorraden en zij begrepen beter dan wie ook het gevaar van een muizenplaag en het nut van de kat. Het is daarom dat zij de kat, kort en goed, heilig verklaarden. Minneke poes werd toegewijd aan de zonnegod Ra en aan de maangodin Bast. Wie een kat doodde, werd voortaan met de dood gestraft. Zowel de zonnegod als de maangodin werden soms voorgesteld met de kop van een kat. Minneke poes stond nu onder de hoge bescherming van de priesters en iedereen vertroetelde en verzorgde haar. De kat hield de muizen

van het graan en zo bewees zij op haar beurt de Egyptenaren een grote dienst. Misschien weet je, dat de Egyptenaren ook de ichneumon of faraonsrat vereerden om de eenvoudige reden dat deze rat de slangen doodt.

H.

Lijst van de winnaars van de Kuifje's tombola 1957 in Congo

Goldzeels van Bakwanga.
Vanthournout van Leo.
Abdulrasul van Ikéla.
Dupont van Molimba.
Durieux van Leo.
Dellache van Butembo.
Tas van Yangambi.
R. P. Forgeur van Kongolo.
Lubicz van Watsa.
Lafere van Jadotstad.
Maquoy van Kanga Mongbwalu.
Simoens van Leo.
Bovyn van Leo.
School voor moniteurs van St-J.-Tielen.
Drabs van Bunia.
Van Meerbeeck van Antwerpen.
Gonze van Tshikapa.
Paridaens van Leo.
Bovesse van Cattier.
De Lat van Léo.
Bodson van Leo.
Crèvecœur van Elisabethstad.
R. P. Longueval van Astrida.
Lovanium van Kisantu.
R. P. Gils van Bobandana.
N.-D. Kollege van Bukavu.
Fernandès van Leo.
Giltay van Leo.
Waegemans van Matadi.
Pahaut van Léo.
De Schepper van Léo.
Verhelst van Fumu Putu.
Decraecker de Tely.
Poncelet van Bunia.
Du Soleil van Stanleystad.
Holemans van Molimba.
Galitzine van Paulis.
R. P. de Viron van Nyanza.
Dethée van Aketi.
Van Parys van Bakwanga.
Dens van Kigali.
De Broeders van de H. Jozef van Lomlu.
Dewez van Boma.
Tas van Coquilathstad.
Van Hoecke van Bukavu.
Vandervecken van Leo.
Halleux van Kamina.
R. P. Vandenheuvel van Leo.
Decoster van Wamba.
R. P. Poupeye van Bukavu.
Kivits van Boma.
Lenoir van Léo.
Kennes van Leo.
Despas van Léo.
Hébrant van Léo.
Lambert van Lisala.
R. P. Iweins van Jadotstad.
Lubicz van Watsa.

De winnaars ontvingen hun prijs onmiddellijk na de trekking van 6 januari.

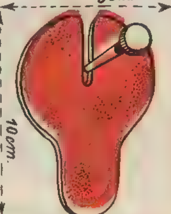
— Hé, maats, wat doen jullie met de prioriteit van rechts ?

SCHUD HET UIT JE MOUW DOOR PROFESSOR RICARDO

Wie een nagel in de muur moet slaan...

WIE een nagel in de muur of in een meubel moet slaan en er niet al te veel verstand van heeft, klopt er nogal eens naast... Je kan op je vingers slaan, zoals onze beste meester Mus, je kan ook naast de nagel kloppen en aldus de muur of je meubels beschadigen. Om aan dit laatste te verhelpen, doe je het volgende : je knipt een stuk rubber uit een oude binnenband. Knip dit stuk hartvormig en zorg er voor dat het ongeveer 5 cm breed en 10 cm hoog is. Bovenaan en in het midden, knip je een gleuf. Kijk naar tekening 1.

Zodra je nagel een klein stukje in de muur of in het meubel zit, schuif je dit stuk rubber onder de nagel en wel zodanig dat de nagel in de gleuf zit. Je kan nu best eens links en eens rechts van de nagel slaan, je muur of je kast zal niet beschadigd zijn : je klopt op het rubber. Is dat geen fijn trucje ?

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

VIJF MINUTEN VOOR TWAALF

DE grote klok van de geschiedenis stond op vijf minuten voor twaalf, maar de Romeinen wisten het niet. Constantijn de Grote kreeg als opvolgers een trio dat van regeren niet veel terecht bracht en elkaar als wilde dieren verscheurde. Dan kwam Julianus, die niet zo kwaad was, en na hem weer een stel nietsnutten. Theodosius de Grote volgde hen op. Hij was de laatste incarnatie van het Romeinse Rijk.

1. - EEN MOEILIJK BEGIN

CHRISTENE schrijvers gaven Constantijn de bijnaam « de Grote » en dat is best te begrijpen. Constantijn was echter niet altijd zo groot! Hij liet zijn zoon Crispus ombrengen en nog een reeks andere mensen die hem in de weg stonden. Hij bekeerde zich tot het Christendom op het einde van zijn leven en zijn drie zonen, Constantijn, Constantius en Constans volgden hem op. Zij lieten hun kozijns vermoorden en begonnen toen met elkaar te vechten.

2. - JULIANUS DE AFVALLIGE

JULIANUS was een neef van Constantijn de Grote en wist te ontsnappen aan de slachting van zijn familie. Hij was een zeer bekwaam man en bovendien een goed veldheer. Te Lutetia (nu Parijs) liet hij zich tot keizer uitroepen. Zijn paleis is nu het museum van Cluny. Hij was Christen maar ging weer over naar het heidendom. Hij wou de tempel van Jeruzalem weer opbouwen om te bewijzen dat het Evangelie loog maar, toen men met het werk begon sloegen er vlammen uit de fondamenten op en de arbeiders vluchtten in paniek. Julianus sneuvelde tijdens een veldtocht tegen de Perzen. Stervend fluisterde hij: « Nazareeër, gij hebt gewonnen! »

3. - THEODOSIUS DE GROTE

THEODOSIUS verenigde gans het Romeinse Rijk voor een laatste maal. Hij was een Spanjaard en had de Goten bevochten toen hij over het oostelijk gedeelte van het rijk heerste. Hij was streng, soms hardvochtig. Generaal Maximus, die een samenzwering had op touw gezet, werd door hem onthoofd.

4. - GIJ ZULT NIET DODEN

THEODOSIUS was Christen en maakte van het Christen geloof de staatsgodsdienst. Hij liet de heidenen niet vervolgen, maar vernielde veel tempels. Voor de bisschoppen had hij een grote eerbied. Op zekere dag ging hij naar de kerk van Milaan — dat was vlak nadat hij de opstand van Thessalonica de kop had ingedrukt door 7.000 mensen te laten vermoorden — en op de drempel opgewacht door de H. Ambrosius, bisschop van Milaan. Deze zei: « Gij komt hier pas binnen nadat gij een penitentie van acht maanden hebt gedaan. » — « God heeft David vergeven! » zei de keizer. « Ge hebt David gevolgd in de zonde, volg hem nu ook in de boete. » Theodosius boog instemmend.

5. - HET OOSTEN EN HET WESTEN

ALVORENS te sterven verdeelde Theodosius zijn rijk tussen zijn twee jonge zonen. Arcadius kreeg het Oosten en vestigde zich in Constantinopel. Honorius kreeg het Westen en vestigde zich te Ravenna, daar deze stad beter beveiligd was tegen de invallen van de Barbaren dan Rome. Het rijk van het Oosten hield duizend jaar stand; dat van het Westen was zijn ondergang nabij.

DE MUUR VAN

TEKST EN TEKENINGEN DOOR ALBERT WEINBERG

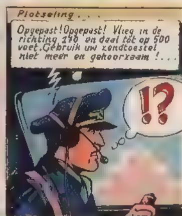

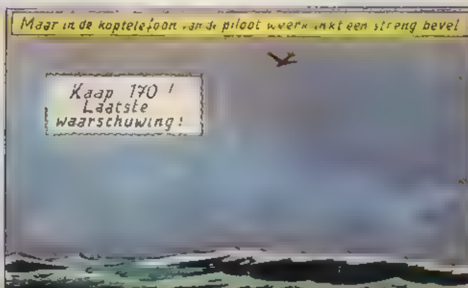

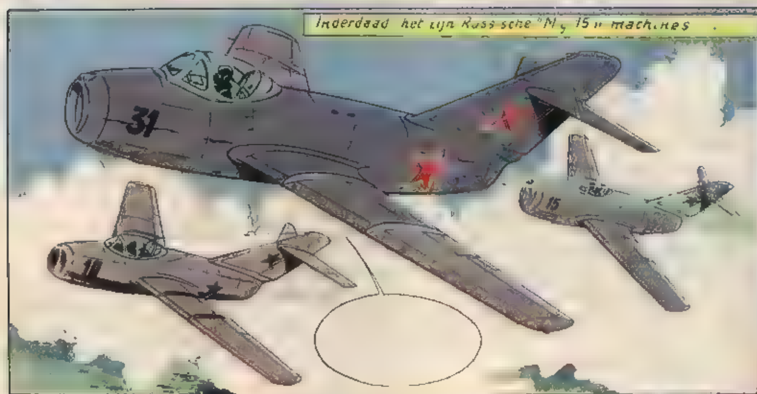
DE STiLTE

On de vleugel van het vernielde toestel, ontdekt Dan Cooper een schijf waarop vreemde letters gegrift zijn

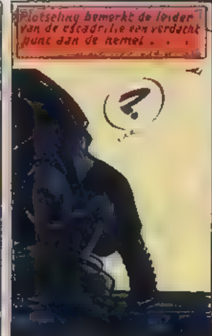

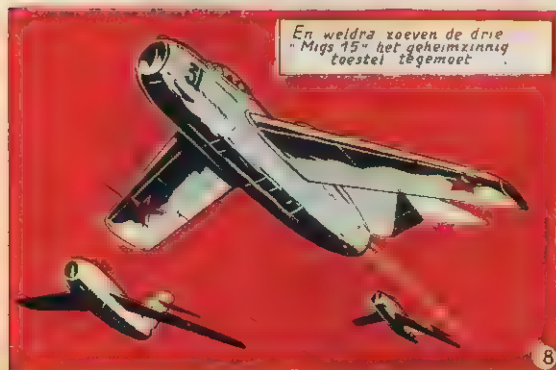

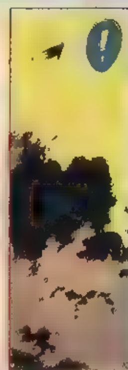

(Wordt voortgezet.)

ROMAN VAN MICHEL PHILIPPE

GEILLUSTREERD DOOR RAYMOND REDING

KRUIS of MUNT

Big en Pasja vliegen met hun eenmotorige Fairchilds over het zuiden van de Atlantische Oceaan en koesteren het plan in Zuid-Amerika een maatschappij van vliegtuig-taxis op te richten. Verrast door een storm is Pasja verplicht op zee te landen. Z'n toestel zinkt, hij kan met veel moeite door Big opgepikt worden. Deze laatste vreest dat hij niet genoeg brandstof heeft om de kust te bereiken..

KOERS TEGEN HET UURWERK

DE zon stond hoog aan de hemel, de zee schitterde maar was helemaal leeg en verlaten. De Fairchild vervolgde zijn weg door de eindeloze en lege hemel. Big deed alles wat mogelijk was om brandstof te sparen en Pasja maakte ingewikkelde berekeningen. Hij zag er bezorgd uit.

— Op een mirakel moeten we niet hopen, zei hij zuchtend. Ondanks het feit dat we meer brandstof meenamen, dat we strikt nodig hadden, hebben we een te kort voor vijftien minuten... Het toestel is te zwaar en je hebt te veel benzine verbruikt om me op te pikken. Bovendien ben je daardoor enigszins afgedwaald.

Hij dacht diep na en zei dan op eerlijk gemeende toon :

'E hebt slechts één kans er heelhuids uit te geraken... Ik moet je op mijn beurt het leven redden. Ik spring in zee !

Marc bekeek Jan en zijn ogen schoten vonken...

— Of we landen samen veilig op de kust, of we schieten er alle twee het hachje bij in. Is dat goed begrepen, domoor ?... Hou nu verder je mond, want ik begin ernstig te vrezen dat het « Aquavita » je hersens heeft aangetast !

— Maar het toestel is te zwaar !

— Waarop wacht je om het te verlichten ?... Gooi alles wat niet strikt noodzakelijk is over boord.

— Mooi ! Dan begin ik al maar vast met de flessen « Aquavita ».

Big knikte instemmend.

Door de open deur vloog de ene fles na de andere naar beneden. Metodisch vervolgde Pasja zijn vandalenwerk. Reservestukken, blusapparaat, lege reservoirs, alles stortte de diepte in. Nu en dan wierp hij een blik op de benzinemeter die haast onmerkbaar maar zeker naar het nulpunt schoof.

— Kijk nog eens rond, Pasja, gooi alles over boord wat ons niet onmiddellijk helpen kan en werp ook mijn koffers de deur uit !

— Je koffers ?... Je koffers ? stakkelde Pasja verbaasd.

— Je eigen koffers kan je moeilijk nog in zee gooien, die liggen er al in ! Doe wat ik je zeg, donderde Big ongeduldig.

De koffers werden dus in zee gestort net als de dinghy en enkele stukken gereedschap. Het was nu erg stil in de bijna lege stuurhut, de twee piloten staarden onafgebroken naar de benzinemeter.

— De nul ziet er uit als een kat die, ineengeplooid, gereed is om de muis, die haar tart, te verslinden, dacht Marc. Die gekke vergelijking spookte geruime tijd in z'n hoofd...

— Hoeveel benzine nog ? vroeg Pasja met gesmoorde stem.

— Nog voor ongeveer tien minuten, zuchtte Big... En nog steeds is er niets te zien...

Hij brak bruusk af en riep :

— Pasja... dat zwart punt... droom of waak ik.

Jan tuurde in de aangewezen richting en stotterde van opwinding :

— Een... een vogel. Het is een vogel !

— Nu moeten we ook nog weten of het een albatros of een zeemeeuw is ? Is het een albatros, dan zijn we misschien nog tientallen mijlen van land, maar is het een meeuw, dan bestaat er kans dat we vlak bij de kust zijn !

— Big ! Big... Kijk !... Kijk ginds !

De hand van Pasja verbrijzelde de voorarm van Big haast van louter opwinding. Big boog zich voorover en durfde zijn ogen haast niet geloven. Ginds, in de verte onderstreepte een violette lijn de horizon. Van minuut tot minuut werd deze lijn duidelijker...

— Kaap St-Jacques !... En daar heb je de vuurtoren van Natal ! Eindelijk !

De motor hoestte en dat maakte een einde aan de vreugde van de twee piloten. Het toestel vertraagde, de schroef draaide als gek. Bleek en bevend staarde Big en Pasja elkaar aan. De naald van de benzinemeter stond als vastgeschroefd op het nulpunt.

— Dat is een eerste waarschuwing, stelde Marc vast. We zullen de kust nooit bereiken.

De motor sputterde opnieuw... Hij was net als een hart waaruit het bloed wegvloeit en een uitputtende en hopeloze strijd om het leven voert. De laatste druppels benzine werden opgebruikt. De piloten telden de polsslagen en wachtten angstig op de doodsreutel. Het was net of hun eigen leven aan dit van de motor verbonden was en hun bloed in hetzelfde ritme klopte... Big hield de handen om het stuur en de gashefboom geklemd, dook licht naar beneden om de grootst mogelijke snelheid te behouden en de laatste brandstofreservoir tot op de laatste druppel te verbruiken...

Nog een keer hijgde de motor, dan stond hij stil. Op het geronk en het gezoem van de motor, volgde er een drukkende, adembeklemmende stilte. Men hoorde nog slechts het gezoem van de wind tegen de romp van het toestel. Nog een tijdje draaide de schroef, dan vertraagde ze om ten slotte stil te staan als een kruis op de neus van de Fairchild... In zweefvlucht gleed het toestel naar beneden...

— Geen geluk, bromde Big. Het moeten opgeven zo dicht bij het doel !...

★

OP minder dan achthonderd meter blonk het gele zand en wuifden de groene palmen van

het strand. Het vliegtuig naderde het water. Nog zes meter... nog vijf meter... Jan wierp een blik op de kust, berekende de afstand en sprong in het water, alvorens Marc een gebaar had kunnen maken om hem te weerhouden... Het lichaam van Jan kliefde de golven als een steen, Big gilde en het toestel, zo plotseling verlicht, schoot enkele meters vooruit. Big keek achterom en zag tot zijn geruststelling dat Pasja aan de oppervlakte was gekomen en met grote slagen in de richting van het strand zwom...

Een geruis als van zijde... de wielen van de Fairchild raakten de schuimkopjes van de golven. Big wilde absoluut vermijden dat zijn toestel tegen het water zou stoten als tegen een muur, hij trok de stuurknuppel zo ver mogelijk tegen de buik, het vliegtuig steigerde en stak de neus wanhopig naar omhoog... Een ogenblik nog zweefde de Fairschild boven het water, dan stortte hij in zee. Een hoge waterzuil spatte op. Z'n vaart was gebroken, het toestel dook met de neus naar voren, schudde en beefde als een bokser die groggy is. Mark meende dat het zou kantelen en hield zich stevig vast... het bleef echter staan met het water tot aan de buik en de vleugels half onder... Daar glinsterde het zand van de kust... Het mirakel was voltrokken : de Fairchild was gered.

★

LATER beweerde Pasja dat de hardste beproeving pas begon toen zij, druipend van het water, het vliegtuig dat langzaam in het slijk zonk naar het strand begonnen te trekken...

Eerst naderden enkele nieuwsgierigen, dan kwam de politie, nadien de douanebeambten en dan kwam het ergste : de Braziliaanse journalisten en de plaatselijke vertegenwoordigers van « Aquavita ». Men gunde de arme piloten nauwelijks de tijd een telegram te sturen om de oude Lapomme van hun behouden aankomst te verwittigen. Er volgden ontvangsten, cocktails, interviews voor kranten en radio en het harde gevecht tegen de verzekeringsmaatschappij, die ten slotte toch de verzekeringspremie voor de afgestortte Fairchild betaalde...

Eindelijk konden Big en Pasja zich dan klaar maken voor de tocht naar Nicaragua, want het was dit land dat zij hadden uitgekozen om hun maatschappij van vliegtuigtaxis op te richten. Er waren daar immers haast geen wegen, geen spoorwegen en zelfs geen luchtvaartlijn uitgebaat door de Staat. Nicaragua lag ook buiten de grote transcontinentale luchtvaartlijnen, dus bestond er een grote kans dat ze hier spoedig een vast klienteel zouden hebben. Vol hoop en met veel moed vlogen de twee piloten dus van Natal over Paramaribo, Cayenne, Caracas en bereikten de grens van Nicaragua.

Noch Big, noch Pasja kon vermoeden welke onaangename verrassing hen daar wachtte...

VOLGENDE WEEK :

EEN MAN MET ROOD HAAR

Ton en Tinneke

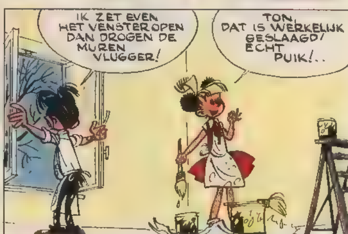
DOOR Franquin

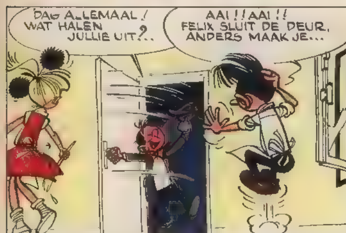

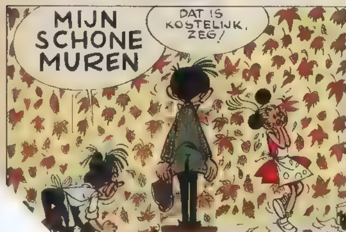

De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

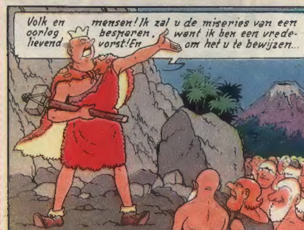
Lambik heeft besloten een leger op te richten om de reuzen te bevechten. Wiske is het daarmee niet eens...

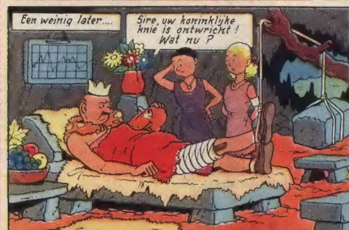

(Wordt voortgezet.)

TWINTIG MINUTEN VOOR EEN HOEDJE

EEN warenhuis van Stockholm moet knappe cijferaars hebben want men kwam aldaar te weet, dat een dame gemiddeld twintig minuten nodig heeft om een hoedje te kopen. De directie heeft nu tussen de hoedjes een chronometer gezet en daaronder de aankondiging dat, wie een hoedje koopt in minder dan tien minuten 20 % korting krijgt, wie een kwartier nodig heeft krijgt nog een korting van 10 % maar... de vrouw die er twintig minuten over doet moet de volle prijs betalen. Time is money in Stockholm !

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

HEB JE EIGENLIEFDE ?

10 JA : Jij wenst dus door eigen werk aan je doel te geraken en dat doet ons veel genoegen. Je hebt genoeg eigenliefde om niet halfweg bij de pakken te blijven zitten. Maar, pas op dat de hoogmoed niet om het hoekje komt loeren !

7 TOT 9 JA : Je hebt genoeg eigenliefde om tegen de teleurstelling en ontmoediging te kampen. Ik wens je veel moed !

4 TOT 6 JA : Je hebt niet genoeg zelfvertrouwen. Je hebt veel kwaliteiten, gebruik ze ! Span je een beetje meer in !

1 TOT 3 JA : Je eigenliefde komt slechts zelden tot uiting. In jouw plaats, zou ik niet steeds door anderen willen geholpen worden; ik zou op eigen vleugels willen vliegen om door eigen werk aan het doel te geraken.

NUL : Je rekent altijd op een goede ziel die je helpen zal. Waar is je fierheid, vriend ? Iedereen aanziet je voor een baby en daar is reden toe. Nu ben je nog jong, maar wat zal je later doen ? Reken op jezelf en op je eigen kracht, vriend, zo kom je het verst in de wereld !

WIST JE

- dat de Spanjaarden in 1311 de eerste kanarievogels in Europa invoerden.
- dat het buskruit, door de Chinezen uitgevonden, in Europa voor het eerst werd gemaakt door de Duitser Berthold Schwarz in 1313.
- dat in 1280 de eerste apotheek te Augsburg werd geopend. Het woord apoteek komt uit het Grieks en betekent een voorraadkamer, een vertrek waar voorraad wordt opgestapeld.

TE KOOP !

« EEN krotwoning tussen andere krotwoningen. Geen uitzicht, slechte lucht, onmogelijke buren. Wie wil ze kopen ? »

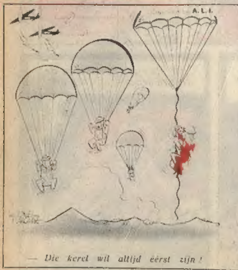
De man die deze aankondiging liet inlassen in de krant was ongetwijfeld eerlijk maar... of hij ook kopers vindt ?

Lokomotieven worden ingeblikt

HET Amerikaans leger bezit een reusachtig station waar lokomotieven die niet meer worden gebruikt, ondergebracht worden. Al deze lokomotieven worden grondig nagekeken en wat er aan stuk is wordt vervangen. Nadien stopt men ze in een huls uit jutte en al de snijkanten worden behoorlijk ingekleed. Nu spuit men over de lokomotief vloeibaar plastic, daarop een laag teer en daarboven een laag verf, waarin aluminium is gemengd, en die de lokomotief tegen de hitte moet beschermen.

En ... dat is niet alles ! Het geheel is namelijk voorzien van een grote ritssluiting die om de twee maanden door de technici geopend wordt om te kijken of alles nog in orde is. Honderden lokomotieven staan op deze wijze ingeblikt. Heeft men ze nodig kan men ze weer uithalen en onmiddellijk in gebruik nemen.

— Die kerel wil altijd eerst zijn !

DE POS

HIER KOMT DE KAMPIOENE !

ZE is veertien jaar, heet Eliane en won een prijsvraag waaraan 34.000 scholieren deelnamen. Niet zo kwaad, hé ! De prijsvraag werd uitgeschreven in Frankrijk en handelde over de verkeersreglementen. Zij vond op een maquette twintig inbreuken op de verkeersreglementen, reed daarna met een politieagent door de stad en noteerde gedurende een half uur de overtredingen welke zij zag. Eliane won daarmee een 4 PK.

VERBODEN BINNEN TE KIJKEN !

HET nieuw gebouw waarin het opzoekingscentrum van de General Motors is geïnstalleerd, is voorzien van luiken die automatisch sluiten wanneer er een vliegtuig of een helicopter nadert. Binnen loeren is blijkbaar verboden !

ZO SLAAPT DE MENS

UIT 'n onderzoek ingesteld aan de universiteit van New York naar al de geheimen van de slaap, bleek het volgende : de slaap is het diepst een uur en twintig minuten nadat men zich aan de armen van Morfeus heeft overgegeven. Nadien is de slaap minder vast. De bloeddruk van de mens die slaapt zakt, zijn hart klopt trager. Normaal keert men zich minimum één keer en maximum tien keer per uur om. Wie slaapt is gevoeliger voor het licht en het geluid !

Lees in ons volgend nummer :
« Het leven van Lassie », een boeiend tekenverhaal
De tekenfilm met Globul als held
De invasie van de Zaraos
De gewone spannende tekenverhalen

VERWARMDE WEGEN

Zwitserland wil het de automobilisten wat makkelijker maken en verwarmde, bij wijze van proeve, een deel van de weg die Zürich met Grauwbunderland verbindt. Op deze weg ligt er bijna heel de winter ijzel zodat het verkeer er erg gevaarlijk is. Door de weg te verwarmen kan men hem heel de winter van sneeuw en ijs vrijwaren en de kosten hiervoor zijn niet hoog. We hopen dat gelijkaardige maatregelen ook in de andere landen zullen genomen worden.

POSTZEGELS MET PEPERMUNT

De Duitse Bondsrepubliek heeft een nieuwe minister voor posterijen en die nieuwe minister wil te velde trekken tegen de smakeloosheid van de Duitse postzegels, dit in de figuurlijke en de letterlijke betekenis van het woord! Hij wil dat de voorkant van de postzegels werkelijk artistiek is en het graveren er van aan mensen met kunstzin en stielkennis zou worden toevertrouwd. Hij wenst tevens dat de achterkant of kleefzijde goed zou smaken... Neen, niet alleen naar pepermunt doch naar meer geraffineerder smaken zoals framboos, perzik of abrikoos. Die minister is beslist een fijnproever...

DIT IS :

NIEUWS IN HET KORT

● **Tijdens het voetbalseizoen wonen niet minder dan tien miljoen Belgen de matchen bij voor het nationaal kampioenschap. Dit brengt het aardige sommetje van 174 miljoen in de centenla van de voetbalclubs.**

● Mr. Chips overleed in Groot-Brittannië. Hij was inderdaad de uitvinder van de « pommes chips » die je graag eet. Mr. Chips wist er een fortuin mee te verdienen.

● Een zeehond ontsnapte uit de dierentuin van Jokohama, ontdekte een pracht van een vijver en wist daarin vijftig malse, dikke karpels te verschalken. « Wat een herenleventje » dacht onze zeehond. Hij werd op zijn beurt verschalkt en zit nu weer in de Zoo van Jokohama.

● *In het afgelopen jaar stegen en daalden er 100.000 toestellen op de vliegvelden van Le Bourget en Orly. Er vertrokken of landden in het geheel 2.350.000 reizigers en er werd 43.000 ton vracht vervoerd.*

TUSSEN SCHRIJVER EN UITGEVER

UITGEVERS zijn vaak lastige mensen, maar ze hebben het met de schrijvers ook niet altijd zó makkelijk! Een Frans schrijver werd, voor enkele weken, door zijn uitgever opgebeld en het volgend gesprek ontspon zich :

— Mijnheer, u hebt me nog slechts het éérste deel van uw roman geleverd en volgens het contract moest u reeds drie weken geleden met héél het boek klaar zijn. Wanneer krijg ik de rest ?

— Mijnheer, zo antwoordde de schrijver, ik heb zo'n verdriet over de dood van een van mijn romanfiguren dat ik niet werken kan. Geef me acht dagen om rustig te treuren...

BOTER IN POEDER

ER worden proefnemingen gedaan om boter te verwerken tot poeder en onder deze vorm in de handel te brengen. Men heeft reeds enig resultaat bereikt door boter te vermengen met nietvette poedermelk. Boter in de vorm van poeder zou in de tropen best te pas komen. We hopen dat ze beter smaakt dan dat bewuste eierpoeder !

LAATSTE BERICHTEN

BIJ het ter perse gaan vernemen wij, dat de lijst met de winnaars van de GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG binnenkort zal verschijnen !

GALGENHUMOR

HET gaat hier nog om een telefoontje doch ditmaal tussen een tekenaar uit München en een begrafenisonderneming. Een avondblad uit München had verkeerdelijk gemeld dat de bekende tekenaar H. plotseling overleden was. De volgende morgen rinkelde de telefoon ten huize van de tekenaar en iemand met ernstige en treurige stem zei :

— Hier de begrafenisonderneming « Pietät ». Kan ik met een familielid van mijnheer H. spreken ?

De schalkse tekenaar antwoordde :

— Dat is heus niet nodig, mijnheer. Het lijk is zelf aan het apparaat !

TWEE sierlijke silhouetten die zo uit een sprookje komen gestapt; uit een sprookje dat opgevoerd werd door de Duitse TV. en waaraan de jeugd beslist veel genoegen beleefde.

RAUWKOST VOOR DE ESKOMO'S

DE Eskimo's zijn grote vleeseters en dat kan moeilijk anders. Ze voeden zich met het vlees en het vet van de zeehonden en natuurlijk ook met vis. Sedert enkele tijd echter, importeren ze Amerikaans ingemaakt goed en het resultaat was een heleboel kwalen. Amerikaanse specialisten terzake trachtten de Eskimo's weer gezond te maken, door hen een plant uit Peru te leren kennen die Quinoa heet en groeit in de hoge Andes. Deze plant kan rauw en gekookt gegeten worden, men kan er soep en zelfs een soort bier van maken. Er bestaat veel kans dat de Quinoa op Groenland wil gedijen en zo krijgen de Eskimo's dan wat rauwkost onder de tand.

Verloren en weergevonden

EEN Frans kamerlid stelde voor in ieder departement een kantoor op te richten van « gevonden voorwerpen » die meer dan 5.000 frank waard zijn. De bedienden van deze kantoren zouden betaald worden door de eigenaars die hun verloren goed weerkrijgen, of door de vinders, die het gevonden voorwerp krijgen daar de eigenaar ervan niet komt opdagen.

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea. DEVEA

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

Pas zijn onze vrienden in Khemed geland, of men brengt hen aan het verstand dat zij ongewenst zijn en moeten terugkere

(Wordt voortgezet.)